

Протест Occupy Wall Street проглашен је за један од најбитнијих догађаја у 2011. О мотивима тог протеста, о томе како је и зашто почео, а затим и како се завршио, разговарали смо са Мајком Брајом, чланом радне групе задужене за штампу покрета Occupy Wall Street.

Да ли можете укратко да нам препричате због чега је ваш протест почео?

- Магазин под називом "Adbusters" упутио је позив грађанима да изађу на улице, окупирају Wall Street, формирају кампове и протестују против формиране неједнакости у америчком друштву, нарочито од почетка финансијске кризе 2008. године. Нисам веровао да то може водити ка нечему, нити сам гајио превелике наде. Међутим, група од 200 до 250 људи се почела сакупљати у Зукоти парку на Менхетну и постепено је почела да привлачи све више пажње. Рекао бих да је то тада више било због полицијске репресије. (Десило се да је полиција до краја септембра попрскала бибер спрејом две младе жене, на тротоару и без разлога. Затим, више од 700 протестаната је ухапшено на Бруклинском мосту 29. и 30. септембра.) У том тренутку медији су почели да обрађају више пажње на нас. Петог октобра смо организовали велики марш, заједно са синдикатима рада, када је 15.000 људи шетало дуж Бродвеј улице. У том моменту схватио сам да се ово претвара у нешто заиста велико.

Мајк Брај је рођен 1982. године Њу Џерзију. Друштвено се активирао током покрета против глобализације. Организовао је протесте против ММФ-а, Светске банке, против ГА и против рата у Ираку. Неко време је провео организујући Раднички покрет 2005. и 2006. године. Помагао је реформисање групе студената познато као „Шездесете“, групе студената која се залаже за демократско друштво које је реформисано 2006. године. Био је ангажован у Покрету за права имиграната када су одржани велики маршеви првог маја 2006. и 2007. године.

Какав је био материјални и образовни статус демонстраната?

- Различит. Ја сам постдипломац Универзитета музичке индустрије. Имамо професоре, ветеране, али и бескућнике који живе у парку и који су такође учествовали у протесту. Било је и старијих, заиста врло разноврсно.

Да ли сте имали неке узоре приликом организовања овог протеста, материјалну и тактичку подршку?

- Доста учесника је имало искуства из ранијих протеста. На пример, ја сам учествовао у Покрету за глобалну правду – против глобализације пре 10 година. Мислим да су Волстрит окупирали баш такви људи који су успоставили директну демократску организациону структуру. Данас имамо већи број тих обука. У почетку нисмо имали и новац, али како је време пролазило почели смо да добијамо донације од пролазника, преко интернета, људи су почели да нам остављају храну, одећу да нам буде топло. До периода о којем говоримо имали смо око 4.500 долара.

Који су вас истакнути појединци или организације подржали, а ко вас је критиковао и зашто?

- Неки истакнути чланови Демократске странке су нас подржавали као нпр. Ненси Пелози, бивши потпредседник Ал Гор, бивши председник Бил Клинтон. Они су говорили добре ствари о нама. Затим је ту било и неких локалних политичара, људи из Градског већа, али нас је и доста других политичара – попут републиканаца – критиковало, рекавши да је у реду што протестујемо због економског статуса земље али да не би требало да протест усмеравамо на Wall Street, већ против самог Обаме, што је у суштини тачно. Што се медија тиче, већина конзервативних новина које припадају Rupertu Murdoch-у (Fox News, New York Post) били су толико критични да су нас чак називали животињама и говорили да нас треба избацити из парка. Друге станице, попут CNN, MSNBC, Ал Џазира су нам пружале подршку на насловницама, а станице попут Ал Џазире и "Русије данас" фокусирале на битна питања везана за сам протест.

Стиче се утисак да спонтана окупљања не доносе резултате уколико се циљеви јасно не дефинишу. Да ли је то случај и са вашим протестом?

- Истина је да немамо неку ужу коначну листу одређених захтева. То је због начина на који доносимо одлуке на Генералној скупштини, што значи да неко мора нешто да предложи па се то стави на гласање и ако се изгласа онда се прихвата и то је то. Ако не – онда се не прихвата. Већина људи, нарочито они из радничке класе, одмах су схватили о чему говоримо јер су они и највише осетили последице економске кризе, изгубили су

Пише: Марк Брај
уторак, 03 јануар 2012 00:32

посао, домове и разумели су везу између ових финансијских институција и проблема са којима се суочавамо.

Које решење нудите?

- Залажемо се за повећање такси и пореза вишој класи и корпорацијама, повећање фонда за социјалне услуге, повећање запослености, да се људима који су изгубили своје домове кроз хипотеке и пљачкашке кредите омогући да поврате изгубљено уз помоћ банковних кредита.

Како ће се ваш протест одразити на предстојеће изборе у Америци, на глобални рат против тероризма и америчку интервенционистичку политику у свету?

- Покушавамо да се дистанцирамо од избора кад су у питању кандидати, али намећемо битна питања. Ми заиста морамо да буквално уплашимо политичаре не обећавајући им ништа. На нас су утицали у великој мери Арапско пролеће и демократски покрет у Египту, Тунису, Либији. Мени се чини да је много људи сматрало да се са ратом у Ираку Блиски Исток може трансформисати у демократију само ако САД пошаљу своје америчке војне трупе унутар тих земаља, а ја мислим да се до демократске земље може доћи тек кад се унутар самих људи појави демократски покрет.

Како гледате на убиство либијског вође Моамера Гадафија?

- О томе нема званичног мишљења Покрета окупације Wall Streeta-а. Сматрам да није добра идеја да Сједињене Државе војно интервенишу у другим земљама јер је у питању чисто империјалистичка акција под маском хуманитаризма. Сједињене Државе немају

баш добар осећај за једнакост нити одличне социјалне службе – зато бих и волео да видим како други људи воде ову земљу.

У коликој мери је протест на Волстриту успео да промени светску политичку сцену?

- Шаљемо поруку да има људи којима је заиста стало и који имају снаге и воље да ствари учине бољим него што јесу. У том смислу су људи широм света рекли: "Па, ако Американци коначно чине нешто онда је време да и ми почнемо." Морамо ићи даље и створити покрет који ће се бавити спречавањем наше земље да иде у ратове широм света, а то је заиста међународни циљ који се мора остварити. Нарочито што је то последњих 10 година представљало праву срамоту за наш народ.

Да ли Америка води две независне политике, спољашњу и унутрашњу, када је демократија у питању?

- Мислим да постоје двоструки стандарди. Ево, погледајмо само Гвантанамо залив на Куби у којем се хапсе и затварају људи без суђења. Америка има обавезу да спроводи демократију у свету кад је то корисно, али то представља одраз америчког националног безбедносног интереса.

Владимир Недељковић